

[Thorndahl]

et søger at fremme de synspunkter og de partier, som flertallet sympatiserer med, medens man gennem emnevalg, timing og spørgeteknik aktivt forsøger at modarbejde de partier, hvis synspunkter flertallet af medarbejderne ikke deler.

Som en yderligere udbygning af denne målsætning ser det ud til at man har besluttet at søge dirigeret så mange af fremskridtspartiets vælgere over til venstre og de konservative som overhovedet muligt. Jeg tror ikke, der er megen tvivl om, at sådan foregår det mere eller mindre udtalt eller underforstået. Det er en fremgangsmåde, der specielt i den seneste tid har ført til, at vore tillidsfolk kritiserer os for næsten intet at lave, en kritik, der ved sammenligning med, hvad andre partier foretager sig herinde, er aldeles uberegtiget. Jeg håber derfor, at ministeren vil medvirke til – og det kan jo ske, hr. minister, ved tilkendegivelser eller ved at ændre radio-loven – at forholdene i Danmarks Radio ændres, således at vi alle – vi alle, hr. minister – uanset politisk opfattelse kan være lige tilfredse med radioen.

**Ministeren for kulturelle anliggender (Jørgen Peder Hansen, fg.):**

Hr. Thorndahl har spurgt, hvilke foranstaltninger ministeren agter at tage for at begrænse det politiske mediemisbrug af og i Danmarks Radio. Det er rart lige at have dette i tankerne, for allerede i spørgsmålet søger hr. Thorndahl at fastslå, at der finder politisk misbrug sted i Danmarks Radio og af de ansatte i Danmarks Radio.

Læser man videre i begrundelsen, kan man se, at fremskridtspartiet føler sig forfulgt af ledelsen i Danmarks Radio, som ifølge hr. Thorndahl har forbudt journalisterne at »bade fremskridtspartiet i Danmarks Radios lys«. Det er tilsyneladende hr. Thorndahls opfattelse, at kulturministeren dirigerer Danmarks Radio. Det er en helt fejlagtig opfattelse. Sådan forholder det sig ikke. Radiolovens § 9, stk. 2, må vi have fat i igen. Den giver, som jeg i et svar på et tidligere spørgsmål i dag har forsøgt at forklare, radiatorådet den endelige administrative afgørelse i sager, der vedrører programvirksomheden. Klagevejen går over radionævnet, ikke kulturministeriet. Det er en regel, som enhver kulturminister har rettet sig efter, fordi den er vedta-

get således her i folketinget. Jeg skal også ved denne lejlighed sige, at det er klogt at studere § 9, stk. 2, men navnlig er det klogt at huske, hvad der står i paragraffen.

**Thorndahl (FP):**

Jeg er selvfølgelig bekendt med det formelle grundlag. Det er også bl. a. på det grundlag, jeg har stillet spørgsmålet, og jeg kan selvfølgelig heller ikke takke for svaret. Det var præcis lige så intetsigende og undvigende, som man kunne forvente, og ministeren dækkede sig ind bag en række formaliteter, som den øverste politisk ansvarlige ikke nødvendigvis behøvede eller bestemt ikke burde.

Jeg forstår ikke, hvorfor det er så vanskeligt at opnå nogenlunde anstændige og rimelige vilkår fra Danmarks Radios side. Jeg har selv som politiker været i situationer, hvor jeg skulle fastsætte vilkår eller bedømme kvalifikationer hos folk, som jeg vidste havde en helt anden politisk opfattelse end jeg selv, og jeg har hver gang undertrykt mine personlige politiske holdninger. Det har ikke været svært, for jeg følte og føler et ansvar for fællesskabet, og jeg er da heller aldrig blevet kritiseret for de beslutninger, jeg i den forbindelse har taget eller har medvirket til at tage. Forklaringen er måske den, at jeg aldrig har følt mig fristet til at bruge – eller misbruge – den magt, som min placering i forskellige situationer har givet anledning til.

Men det er ikke svært efter min opfattelse at gøre det rigtige, at udøve magt på en anstændig og upartisk måde, for det kræver faktisk kun én ting, nemlig viljen til at udøve magt på en objektiv og hæderlig måde. Og det er klart, at administrationen af vore medier er en meget væsentlig magtfaktor i dag.

Et af de mere grelle eksempler på forskelsbehandlingen i Danmarks Radio synes jeg var, da en lille håndfuld socialdemokratiske folketingsmedlemmer fik tid i TV-Aktuelt for at yde aktiv politisk hjælp til skatteministeren.

Nu siger man jo, at man er alsidig i Danmarks Radio. Derfor vil jeg da gerne spørge ministeren – det må han jo som øverste chef vide noget generelt om – hvordan medlemmerne af fremskridtspartiets folketingsgruppe tilsvarende kan få lejlighed til i TV-Aktuelt at tage afstand fra den behandling, man har